

ČÁST I

Správní řád

HLAVA I

KODEX ČINNOSTI VEŘEJNÉ
SPRÁVY

DÍL I

Přijetí, obsah a struktura
správního řádu

OBSAH	
1.1 Přijetí správního řádu.....	3
1.1.1 Historie správních řádů.....	3
1.1.2 Správní řád č. 500/2004 Sb.....	4
1.2 Obsah a struktura správního řádu.....	6
1.2.1 Obecný kodex činnosti veřejné správy	6
1.2.2 Struktura správního řádu	7

1.1

Přijetí správního řádu

Dne 24. září 2004 byl ve Sbírce zákonů České republiky publikován zákon ze dne 24. června 2004 – zákon č. 500/2004 Sb., **správní řád**. Právní předpis o 184 paragrafech, který s účinností od 1. ledna 2006, tedy po téměř 40 letech, přinesl zcela novou úpravu správního řízení, přičemž vůbec poprvé v české historii (v návaznosti především na ustanovení čl. 2 odst. 3 Ústavy a obdobné ustanovení čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod) představuje obecný kodex činnosti (postupů) veřejné správy. Správní řád je právní předpis, se kterým se setkává každý občan České republiky. Jedná se o předpis, který zasahuje do života každého jedince. Správní řád je tedy velmi důležitým právním předpisem, a proto je vhodné tento právní předpis alespoň stručně představit. Pozornost zde proto bude věnována především jeho přijetí, obsahu a struktuře, v návaznosti na získané zkušenosti s aplikací správního řádu na základě získaných zkušeností autorů, ale hlavně v kontextu nové judikatury a nových poznatků soudní praxe.

1.1.1

Historie správních řádů

Postupy a činnosti orgánů veřejné správy bylo i v minulosti vhodné určitým způsobem zakotvit, a proto byla přijímána řada právních předpisů, které tyto postupy upravovaly. Již v 19. století docházelo ke kodifikaci postupů některých

typů správních orgánů (např. byly přijaty stavební zákon, vodní zákon, horní zákon apod.). Protože však správní řád (zde myšleno v nejobecnějším významu) je předpísem upravujícím postupy správních orgánů v obecné rovině, došlo následně v roce 1928 k přijetí historicky prvního českého „správního řádu“, a to **vládního nařízení č. 8/1928 Sb., o řízení ve věcech náležejících do působnosti politických úřadů (správní řízení)**. Toto nařízení upravovalo ve svých 137 paragrafech řízení, která ve věcech náležejících do působnosti politických (státních policejních) úřadů prováděly okresní úřady, státní policejní úřady, ve městech se zvláštním statutem magistráty (městské, obecní rady), ve městech se zřízeným magistrátem městské notářské úřady, zemské úřady a ústřední úřady. Nařízení **č. 8/1928 Sb.** se nevztahovalo na řízení ve věcech služebního poměru státních zaměstnanců. Dále pak bylo stanoveno, že trestní řízení správní a řízení před správními senáty upravují zvláštní zákony. Dané nařízení upravovalo tzv. všeobecné řízení správní, postupy úřadů, práva a povinnosti dotčených osob, které přicházejí do styku s úřady, včetně řízení odvolacího a exekučního.

S účinností od 1. července 1955 bylo uvedené nařízení **č. 8/1928 Sb.** nahrazeno **vládním nařízením č. 20/1955 Sb., o řízení ve věcech správních (správní řád)**. Tento správní řád upravoval v pouhých 53 paragrafech řízení, v němž rozhodovaly o právech nebo povinnostech účastníků řízení výkonné orgány národních výborů nebo jiné orgány státní správy. Výslovně bylo přitom stanoveno, že „pokud však zvláštní předpisy upravují řízení ve věcech správních odchýlně“, postupuje se podle nich. Toto nařízení se nevztahovalo na trestní řízení správní. Uvedený správní řád **č. 20/1955 Sb.** byl poplatný své době – jak vyplývá z jeho ustanovení § 1, „[ú]čelem tohoto nařízení je upravit řízení ve věcech správních, aby umožňovalo plnit úkoly lidově demokratické státní správy, aby přispívalo k ochraně obecných zájmů i práv a oprávněných zájmů pracujících a socialistických organizací, aby napomáhalo upevnění socialistické zákonitosti a státní disciplíny a aby vychovávalo k uvědomělé kázní“. Tento „správní řád“ platil 15 let, a to do doby, kdy byl vydán „správní řád“ ve formě nařízení, a to **vládního nařízení č. 91/1960 Sb., o správním řízení**. Toto nařízení mělo již jen 36 paragrafů a opět poplatné době upravovalo řízení před národními výbory a řízení, v němž jiné orgány státní správy rozhodovaly o právech, právních zájmech nebo povinnostech občanů a organizací.

Čtvrtý český „správní řád“ byl v roce 1967 již vydán ve formě zákona. Jednalo se o **zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád)**, účinný od 1. ledna 1968 až do 31. prosince 2005. Rozsah působnosti tohoto právního předpisu o 85 paragrafech byl normativně vymezen v jeho ustanovení § 1 takto: „Tento zákon se vztahuje na řízení, v němž o právech, právem chráněných zájmech nebo povinnostech občanů a organizací rozhodují v oblasti státní správy národní výbory, ministerstva a jiné ústřední orgány státní správy, orgány Slovenské národní rady a jiné orgány státní správy. Podle tohoto zákona postupují také orgány státních organizací, jestliže jim zákon svěřil rozhodování o právech, právem chráněných zájmech nebo povinnostech občanů a organizací v oblasti státní správy.“

1.1.2

Správní řád č. 500/2004 Sb.

Správní řád byl přijat v roce 2004 a nabyl účinnosti k 1. 1. 2006. Do dnešního dne (květen 2016) prošel již několika novelizacemi, konkrétně zákonem č. 413/2005 Sb., zákonem č. 384/2008 Sb., zákonem č. 7/2009 Sb., zákonem

č. 227/2009 Sb., zákonem č. 167/2012 Sb., zákonem č. 303/2013 Sb. a zákonem č. 250/2014 Sb.

První novela – zákon č. 413/2005 Sb., o změně zákonů v souvislosti s přijetím zákona o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti – se týkala změny pojmu „utajované skutečnosti“, který byl nahrazen slovy „utajované informace“. Tato novela byla přijata ještě před nabytím účinnosti správního řádu.

Druhou novelou, tj. zákonem č. 384/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 155/1998 Sb., o znakové řeči a o změně dalších zákonů, a další související zákony, byl změněn § 16 odst. 5 spr. řádu na toto znění: „Neslyšícím uživatelům českého znakového jazyka správní orgán ustanoví tlumočnicka českého znakového jazyka podle zvláštního zákona. Neslyšící osobě preferující český jazyk ustanoví prostředníka, který je schopen se s ní dorozumět pomocí komunikačních systémů vycházejících z českého jazyka dle její vlastní volby. Osobě hluchoslepé bude ustanoven prostředník, který je schopen se s ní dorozumět pomocí komunikačních systémů neslyšících a hluchoslepých osob dle její vlastní volby. Prostředník je ustanovován za stejných podmínek, za jakých je ustanovován tlumočnick českého znakového jazyka. O ustanovení tlumočnicka nebo prostředníka vydává správní orgán usnesení, které se oznamuje pouze osobám, jichž se dotýká.“

Další novela – zákon č. 7/2009 Sb., kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony – změnila některá ustanovení o doručování a dále § 178 odst. 2 na toto znění: „Nelze-li nadřízený správní orgán určit podle odstavce 1, určí se podle tohoto odstavce. Nadřízeným správním orgánem orgánu obce se rozumí krajský úřad. Nadřízeným správním orgánem orgánu kraje se rozumí v řízení vedeném v samostatné působnosti Ministerstvo vnitra, v řízení vedeném v přenesené působnosti věcně příslušný ústřední správní úřad, popřípadě ústřední správní úřad, jehož obor působnosti je rozhodované věci nejbližší. Nadřízeným správním orgánem jiné veřejnoprávní korporace se rozumí správní orgán pověřený výkonem dozoru a nadřízeným správním orgánem právnické nebo fyzické osoby pověřené výkonem veřejné správy se rozumí orgán, který podle zvláštního zákona rozhoduje o odvolání; není-li takový orgán stanoven, je tímto orgánem orgán, který tyto osoby výkonem veřejné správy na základě zákona pověřil. Nadřízeným správním orgánem ústředního správního úřadu se rozumí ministr nebo vedoucí jiného ústředního správního úřadu. Nadřízeným správním orgánem ministra nebo vedoucího jiného ústředního správního úřadu se rozumí vedoucí příslušného ústředního správního úřadu.“

Novely správního řádu provedené zákonem č. 227/2009 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o základních registrech, doplnily ustanovení o doručovací adrese.

Dále došlo ke změně správního řádu zákonem č. 167/2012 Sb., kterým se mění zákon č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu a o změně některých dalších zákonů (zákon o elektronickém podpisu), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony. Tímto došlo ke změně pojmů souvisejících s elektronickým doručováním, kdy slovo „zaručený“ elektronický podpis byl nahrazen slovem „uznávaný“. Účinnost této novely nastala ke dni 1. 7. 2012.

Novela provedená zákonem č. 303/2013 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím rekodifikace soukromého práva, změnila používané pojmy, které byly nově zakotveny novým občanským zákoníkem, např. „způsobilost k právním úkonům“ byla nahrazena slovem „svěprávnost“ apod. Účinnosti nabyla tato novela ke dni 1. 1. 2014.

Poslední novelou správního řádu – zákonem č. 250/2014 Sb., o změně zákonů souvisejících s přijetím zákona o státní službě – došlo s účinností k 1. 1. 2015 pouze ke zrušení pojmu „státní tajemník“.

1.2

Obsah a struktura správního řádu

1.2.1

Obecný kodex činnosti veřejné správy

Správní řád se obecně vztahuje na veškeré postupy „správních orgánů“ při výkonu vrchnostenské veřejné správy (přičemž „správním orgánem“ se ve smyslu ustanovení § 1 odst. 1 spr. řádu nerozumí jen orgány státní správy, ale kdokoliv, komu byla zákonem nebo na základě zákona svěřena působnost při výkonu veřejné správy).

Vrchnostenskou veřejnou správou je taková správa veřejných záležitostí ve veřejném zájmu, při níž její subjekt (vykonavatel) disponuje veřejnou mocí. Veřejná moc je taková moc, která autoritativně rozhoduje o právech a povinnostech subjektů; subjekt, o jehož právech nebo povinnostech rozhoduje orgán veřejné moci, není v rovnoprávném postavení s tímto orgánem a obsah rozhodnutí tohoto orgánu nezávisí od vůle subjektu.

Správní řád neupravuje jenom problematiku **správního řízení**, jehož výsledkem je vydání správního rozhodnutí, ale také jiné právní formy činnosti veřejné správy. Správní řád zakotvuje i právní úpravu veřejnoprávních smluv, opatření obecné povahy a jiných procedurálních úkonů či postupů správních orgánů (vyjádření, osvědčení, sdělení, ověření apod.).

V případě **veřejnoprávních smluv** se jedná o dohody správněprávního charakteru, sloužící k plnění úkolů veřejné správy. Představují atypickou formu realizace veřejné správy. Jejich charakteristika je dána i tím, že v řadě případů lze veřejnoprávní smlouvy uzavřít namísto správního rozhodnutí. **Opatření obecné povahy**, které je ve správním řádu upraveno v části šesté, je pak svojí povahou smíšeným správním aktem.

POZNÁMKA

U tzv. smíšených správních aktů se z pohledu teorie správního práva jedná o takové správní akty, které vykazují jak některé znaky normativních správních aktů, tak i některé znaky individuálních správních aktů. Lze je označovat také jako konkrétně abstraktní či abstraktně konkrétní správní akty. Správní řád rozumí opatřením obecné povahy takový závazný právní akt orgánu veřejné správy, který není ani právním předpisem, ani rozhodnutím. Správní řád vymezuje opatření obecné povahy pouze negativně.

Správní řád dále jako **jiné formy činnosti** uvádí vyjádření, osvědčení, sdělení, ověření apod., které upravuje v části čtvrté, kde vymezuje, která ustanovení správního řádu se použijí obdobně; ostatní se použijí přiměřeně. Správní řád také definuje **závazné stanovisko**, které podmiňuje rozhodnutí ve správním řízení jako „úkon učiněný správním orgánem na základě zákona, který není samostatným rozhodnutím ve správním řízení a jehož obsah je závazný pro výrokovou část rozhodnutí správního orgánu“. **Osvědčení** lze označit jako akt orgánu veřejné správy, kterým se úředně osvědčují určité skutečnosti.

POZNÁMKA

Jak uvádí prof. Sládeček (2013), osvědčení se velice podobá deklaratorním správním aktům, což může v praxi činit problémy. Nicméně na rozdíl od deklaratorního správního aktu, jemuž předchází správní řízení, se osvědčení vydává bez předchozího řízení, a to pokud o dané věci není spor.

1.2.2

Struktura správního řádu

Rozsah působnosti správního řádu určuje i jeho strukturu, která je systematicky rozdělena do jednotlivých částí, kdy za těžiště právní úpravy můžeme označit část druhou a třetí, které jsou dále ještě podrobně členěny. Struktura správního řádu vychází z cíle právní úpravy, kterým je bezesporu snaha o posílení zákonosti postupů veřejné správy.

ČÁST PRVNÍ je nazvána Úvodní ustanovení

Část první zahrnuje ustanovení § 1–8, která jednak upravují rozsah působnosti správního řádu (§ 1), jednak obsahují normativní zakotvení „základních zásad činnosti správních orgánů“ (§ 2–8). Rozsah působnosti je v úvodním ustanovení § 1 zakotven jak pozitivně, tj. na jaké činnosti se správní řád použije, tak negativně. Základní zásady v úvodních ustanoveních jsou koncipovány jako zásady veškeré činnosti veřejné správy (tj. všech forem činnosti). Tyto zásady jsou zakotveny v návaznosti na zvyšující se požadavky na kvalitu veřejné správy, principy dobré správy a efektivnost veřejné správy. Rozsah působnosti základních zásad pak dopadá na širší okruh vztahů, než pro které je určena působnost správního řádu, a to konkrétně s odkazem na § 177 odst. 1 spr. řádu (dle něhož se základní zásady činnosti správních orgánů uvedené v § 2–8 použijí „při výkonu veřejné správy i v případech, kdy zvláštní zákon stanoví, že se správní řád nepoužije, ale sám úpravu odpovídající těmto zásadám neobsahuje“).

ČÁST DRUHÁ je nazvána Obecná ustanovení o správním řízení

Část druhá zahrnuje ustanovení § 9–129, čímž představuje nejjobsáhlejší a z pohledu veřejnosprávní praxe nejfrekventovanější součást správního řádu. Obsahem části druhé je správní řízení, jeho formy a se správním řízením související instituty.

Část druhá je rozdělena do jedenácti hlav:

- Hlava I – Správní řízení: § 9

(tato hlava zakotvuje definici správního řízení jako „postup správního orgánu, jehož účelem je vydání rozhodnutí, jímž se v určité věci zakládají, mění nebo

ruší práva anebo povinnosti jmenovitě určené osoby nebo jímž se v určité věci prohlašuje, že taková osoba práva nebo povinnosti má anebo nemá“)

– Hlava II – Správní orgány: § 10–26

[tato hlava upravuje nejenom vymezení příslušnosti správních orgánů (§ 10–13), vyloučení z projednávání věci (§ 14), ale i základní instituty vedení řízení (jednací jazyk, spis, protokol v § 15–18) a podrobně i doručování (§ 19–26)]

– Hlava III – Účastníci řízení a zastoupení: § 27–38

[tato hlava upravuje také vymezení úkonů účastníků řízení (§ 36–38)]

– Hlava IV – Lhůty a počítání času: § 39–41

– Hlava V – Postup před zahájením řízení: § 42–43

(jež zakotvuje instituty přijímání podnětů k zahájení řízení a odložení věci)

– Hlava VI – Průběh řízení v prvním stupni: § 44–79

[tato hlava zakotvuje právní úpravu způsobů a okamžiku zahájení řízení (§ 44–47), překážky řízení (§ 48), ústní jednání (§ 49), podklady pro vydání rozhodnutí (§ 50–57), zajištění účelu a průběhu řízení (§ 58–63), institut přerušení a zastavení řízení (§ 64–66), rozhodnutí (§ 67–76), nicotnost rozhodnutí (§ 77–78) a náklady řízení (§ 79)]

– Hlava VII – Ochrana před nečinností: § 80

– Hlava VIII – Odvolací řízení: § 81–93

– Hlava IX – Přezkumné řízení: § 94–99

– Hlava X – Obnova řízení a nové rozhodnutí: § 100–102

– Hlava XI – Exekuce: § 103–129

[přičemž je tato hlava rozdělena na exekuci na peněžité plnění (§ 106) a nepeňžité plnění (§ 107–129)]

ČÁST TŘETÍ je nazvána Zvláštní ustanovení o správním řízení

Část třetí je rozdělena do celkem sedmi hlav, které upravují „doplňující ustanovení“ o správním řízení. Jedná se o specifika některých typů obecných správních řízení, které zákonodárce považoval za vhodné zakotvit.

– Hlava I – Zvláštní ustanovení o správních orgánech: § 130–135

[tato hlava zakotvuje problematiku příslušnosti orgánů veřejnoprávní korporace nebo jiné právnické osoby (§ 130), změny v příslušnosti (§ 131–132), řešení sporů o věcnou příslušnost (§ 133), řízení před kolegiálním orgánem (§ 134) a součinnost Policie ČR při provádění úkonů správního orgánu (§ 135)]

– Hlava II – Dotčené orgány: § 136

(které jsou v obecné rovině vymezeny jako specifické orgány chránící veřejný zájem, jehož ochrana je jim svěřena zvláštním zákonem)

– Hlava III – Zvláštní ustanovení o postupu před zahájením řízení: § 137–139

[tato hlava upravuje instituty vysvětlení (§ 137), zajištění důkazu (§ 138) a předběžnou informaci (§ 139)]

– Hlava IV – Zvláštní ustanovení o některých řízeních: § 140–146

[jež zakotvuje společné řízení (§ 140), sporné řízení (§ 141), řízení o určení právního vztahu (§ 142), řízení na místě (§ 143), řízení s velkým počtem účastníků (§ 144), řízení s předstihem žádosti (§ 145) a řízení o výběru žádosti (§ 146)]

– Hlava V – Zvláštní ustanovení o zajištění průběhu a účelu řízení: § 147

(upravuje záruku za splnění povinnosti)

- Hlava VI – Zvláštní ustanovení o některých rozhodnutích: § 148–151
[kde nalezneme právní úpravu mezitímního rozhodnutí a rozhodnutí v části věci (§ 148), rozhodnutí podmíněně závazným stanoviskem (§ 149), příkaz (§ 150) a vydání dokladu (§ 151)]
- Hlava VII – Zvláštní ustanovení o přezkoumávání rozhodnutí: § 152–153
[obsahuje úpravu rozkladu (§ 152) a uspokojení účastníka po podání žaloby (§ 153)]

ČÁST ČTVRTÁ je nazvána Vyjádření, osvědčení a sdělení

Obsahem této části, zakotvené v § 154–158, je normativní regulace činnosti správních orgánů při vydávání vyjádření, osvědčení či sdělení, provádění ověření a při jiných úkonech (spadajících pod rozsah působnosti správního řádu), které nejsou výslovně upraveny v žádné jiné části správního řádu.

Upozornění

Z hlediska systematiky správního řádu je nutné zdůraznit, že (dle ustanovení § 154 spr. řádu) při postupu podle této části správní orgán dále postupuje podle ustanovení části první, obdobně podle těchto ustanovení části druhé: § 10–16, § 19–26, § 29–31, § 33–35, § 37, § 40, § 62, § 63 a obdobně podle těchto ustanovení části třetí: § 134, § 137 a § 142 odst. 1 a 2; přiměřeně použije i další ustanovení tohoto zákona, pokud jsou přitom potřebná. Praktická aplikace tohoto zákonného pravidla (a to zvláště pokud jde o závěrečnou část o přiměřeném použití) však vyvolává určité obtíže a nejasnosti.

ČÁST PÁTÁ je nazvána Veřejnoprávní smlouvy

Část pátá je obsažena v § 159–170. Jak bylo uvedeno výše, správní řád zakotvil i právní úpravu specifické formy činnosti veřejné správy, kdy veřejnoprávní smlouva je charakterizována jako dvoustranný nebo vícestranný právní úkon, který zakládá, mění nebo ruší práva a povinnosti v oblasti veřejného práva. V části páté správního řádu nalezneme pravidla pro uzavírání, změny, výpověď a zrušení veřejnoprávních smluv, přezkoumání jejich souladu s právními předpisy, jakož i výchozí úpravu rozhodování sporů z veřejnoprávních smluv. Správní řád přitom rozlišuje koordinační (§ 160) a subordinační (§ 161) veřejnoprávní smlouvy a dále veřejnoprávní smlouvy o převodu nebo způsobu výkonu práv nebo povinností osob, které by byly účastníky podle § 27 odst. 1 spr. řádu, kdyby probíhalo správní řízení, popřípadě účastníky takového řízení jsou (§ 162).

Upozornění

I zde je třeba poukázat na to, že úprava daného institutu (veřejnoprávních smluv) není v této části komplexní. Jak je totiž uvedeno v ustanovení § 170 spr. řádu: „Při postupu podle této části se obdobně použijí ustanovení části první a přiměřeně ustanovení části druhé tohoto zákona; nevylučuje-li to povaha a účel veřejnoprávních smluv, použijí se přiměřeně ustanovení občanského zákoníku, s výjimkou ustanovení o neplatnosti právních jednání a relativní neúčinnosti, ustanovení o odstoupení od smlouvy a odstupném, ustanovení o změně v osobě dlužníka nebo věřitele, nejde-li o právní nástupnictví, ustanovení o postoupení smlouvy a o poukázce a ustanovení o započtení.

ČÁST ŠESTÁ je nazvána Opatření obecné povahy

V této části (§ 171–174) správní řád zakotvuje obecnou právní regulaci tzv. smíšených správních aktů, které mohou být vydávány správními orgány v zákonem stanovených případech.

Upozornění

Podle ustanovení § 174 odst. 1 spr. řádu platí pro řízení podle této části obdobně ustanovení části první a přiměřeně ustanovení části druhé.

ČÁST SEDMÁ je nazvána **Společná, přechodná a závěrečná ustanovení**

Tato část správního řádu (§ 175–183) předně upravuje tzv. stížnosti [§ 175 (viz s. 175)], jejichž prostřednictvím se dotčené osoby mohou obracet na správní orgány v případech nevhodného chování úředních osob nebo, což je zvláště důležité, v případech postupu správního orgánu, proti němuž neposkytuje správní řád jiný prostředek ochrany.

Dále zde nalezneme např. vymezení termínu „nadřízený správní orgán“ (§ 178), jakož i důležitá přechodná ustanovení související s přechodem od předchozího k novému správnímu řádu.

ČÁST OSMÁ je nazvána **Účinnost**

Jejím jediným ustanovením (§ 184) je stanoveno nabytí účinnosti správního řádu k 1. lednu 2006.

JUDIKATURA

- **Nález Ústavního soudu ze dne 26. 4. 2005, sp. zn. Pl. ÚS 21/04, č. 90/2005 Sb. n. u. ÚS**
Právní názor k ústavním aspektům problematiky vyloučení obecných předpisů o správním řízení vyslovil Ústavní soud v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 14/96. Konstatoval, že naplnění ústavního postulátu, dle něhož státní moc lze uplatňovat jen v případech, v mezích a způsoby, které stanoví zákon (čl. 2 odst. 3 Ústavy, čl. 2 odst. 2 Listiny), představuje garanci proti zneužití státní moci a plyne z něj nutnost zákonného podkladu pro její uskutečňování (v posuzované věci ať už v podobě správního řádu či jinou samostatnou normou). Vyloučení použití obecných předpisů o správním řízení při neexistenci jiných zakládá současně dle Ústavního soudu i rozpor s čl. 36 odst. 1 Listiny, který upravuje právo každého na stanovený postup při domáhání se svých práv.
- **Nález Ústavního soudu ze dne 5. 11. 1996, sp. zn. Pl. ÚS 14/96, č. 114/1996 Sb. n. u. ÚS**
Dle čl. 2 odst. 3 Ústavy: „Státní moc slouží všem občanům a lze ji uplatňovat jen v případech, v mezích a způsoby, které stanoví zákon.“ Naplnění postulátu uvedeného v první části citovaného ustanovení je vymezeno požadavkem, aby se tak dělo jen v případech, v mezích a způsoby, které stanoví zákon. V požadavku uvedeném v této druhé části je tak zabudována nejen garance proti zneužití státní moci, ale také nutnost zákonného podkladu pro její uskutečňování.
- **Usnesení Ústavního soudu ze dne 9. 6. 1992, sp. zn. I. ÚS 191/92, č. 3/1992 Sb. n. u. ÚS**
Veřejnou mocí se rozumí taková moc, která autoritativně rozhoduje o právech a povinnostech subjektů, ať již přímo, nebo prostředkovatě. Subjekt, o jehož právech nebo povinnostech rozhoduje orgán veřejné moci, není v rovnoprávním postavení s tímto orgánem a obsah rozhodnutí tohoto orgánu nezávisí od vůle subjektu.

LITERATURA

- HENDRYCH, D. et al. *Správní právo: obecná část*. 6., rozš. vyd. Praha: C. H. Beck, 2006.
- HOETZEL, J. *Československé správní právo: část všeobecná*. Praha: Melantrich, 1934.
- KLIMENT, J., ZEIS, E. Československé správní řízení: *Texty předpisů, srovnávací výklad, judikatura a literatura*. Praha: Právnické knihkupectví a nakladatelství V. Linhart, 1937.
- PRŮCHA, P. *Správní právo: obecná část*. 6., dopl. a akt. vyd. Brno: Masarykova univerzita, 2004.
- PRŮCHA, P. *Základy správního práva*. Brno: Masarykova univerzita, 2016.
- SKULOVÁ, S. et al. *Správní právo procesní*. 2., upr. vyd. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2012.
- SLÁDEČEK, V. *Obecné správní právo*. 3., akt. a upr. vyd. Praha: Wolters Kluwer, 2013.
- VEDRAL, J. *Správní řád: komentář*. 2., akt. a rozš. vyd. Praha: BOVA POLYGON, 2012.